

Arrest

nr. 123 617 van 7 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 13 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-S. HAGHEDOOREN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leone staatsburger te zijn van Timini afkomst. U bent op 16 maart 1975 geboren te Mamamah. U ging naar school tot form 3. U werd opgevoed door uw tante en woonde tijdens de week in Freetown. U keerde bijna elk weekend terug naar Mamamah.

Op 4 oktober 2011, toen u op bezoek was in Mamamah en er naar een viering ging in de kerk van een naburig dorp, werd u aangehouden door mannen van de Poro gemeenschap. Deze mannen brachten u naar de Poro bush, waar u samen met vier anderen, niet geïnitieerden, was. U verbleef er gedurende drie dagen. Een lid van de Poro vertelde jullie dat jullie niet bang hoefden te zijn. Hij zei dat er al eerder mensen waren geïnitieerd en dat deze daarna gewoon naar huis zijn gegaan. U zag op de

derde dag de kans om te ontsnappen. U werd hierbij geholpen door iemand die u kende die lid was van deze Poro gemeenschap. Hij gaf u een teken zodat u wist dat u kon weglopen. U kon vervolgens tot in Calaba town, Freetown geraken waar u onmiddellijk naar een vriend ging. U kreeg onderdak bij hem en hij zou u helpen om uit het land te geraken omdat jullie hadden gehoord dat er mensen werden vermoord die vluchtten van Poro. U verliet Sierra Leone op 27 oktober 2011 en arriveerde in België op 28 oktober 2011. U vroeg diezelfde dag asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest de Poro gemeenschap omdat u bent weggelopen voor uw gedwongen initiatie.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt om op een doorleefde, overtuigende manier te vertellen over Poro society.

Zo verklaart u, wanneer de protection officer u vraagt waarom u niet in Mamamah woonde, dat 'Mamamah geen veilige plek was voor u omdat u geen lid wilde worden van de [poro] society'. (zie gehoor CGVS, p 6) **Dit statement staat in schril contrast met uw verdere uitspraken waardoor de doorleefdheid van uw relaas zwaar teniet wordt gedaan.** U verklaart immers dat u 'een vrij persoon bent. Dat u naar uw dorp kan gaan, doen wat u wilt en terug kan gaan' (zie gehoor CGVS, p 14). Van iemand die niet in zijn geboortedorp woont uit vrees voor de poro society kan verwacht worden dat hij omzichtiger omspringt met de mogelijke gevaren die in het dorp zouden kunnen zijn jegens de Poro society. Het is niet geloofwaardig dat u in Sierra Leone geen stappen heeft ondernomen om uw veiligheid te garanderen, indien u daadwerkelijk een inwijding in de Poro gemeenschap zou vrezen. U verklaart weliswaar dat '...als ik in Mamamah ben, dan blijf ik binnen als ik ze hoor. Die avond kwam ik hen per ongeluk tegen. Dat was toevallig.' (zie gehoor CGVS, p 14) Het is niet aannemelijk dat iemand die Poro vrees en ook hiervoor daadwerkelijk zijn land heeft verlaten, geen gepaste maatregelen heeft getroffen in Sierra Leone. Bovendien was zowel uw vader als uw grootvader lid van de Poro gemeenschap (zie gehoor CGVS, p 4 en p 13) en was u op de hoogte van bepaalde gebruiken zoals de specifieke verwoording bij het overlijden van een poro-lid. (zie gehoor CGVS, p 13) Daarenboven bent u op de hoogte dat leden van de Poro een val kunnen opzetten (zie gehoor CGVS, p 14) zodat niet geïnitieerden gedwongen kunnen geïnitieerd worden. Uw onachtzaamheid ten opzichte van een mogelijke initiatie in de geheime Poro gemeenschap maken uw relaas onaannemelijk.

Wanneer de protection officer u vraagt waarom u nog niet geïnitieerd bent, verklaart u dat Poro pas jongens wilt die de leeftijd hebben om te trouwen. Wanneer u wordt geconfronteerd met uw eigen leeftijd (nvr u bent geboren in 1975) en uw verklaringen dat de Poro initiëren wanneer de jongen een huwbare leeftijd heeft bereikt, reageert u door te stellen dat 'Zelfs als het mogelijk is, ga ik naar mijn dorp, ik moet er gaan om er te doen wat ik moet doen en teruggaan.' (zie gehoor CGVS, p 14) Bovendien verklaart u dat 'Poro een hindernis opstellen voor mannen die niet geïnitieerd willen worden.' (zie gehoor CGVS, p 14) Hierdoor slaagt u er nogmaals niet in om uw relaas op een doorleefde manier te vertellen gezien u eerder vermelde vrees voor Poro en een mogelijke initiatie. Wanneer de protection officer u vraagt of er een risico bestond dat Poro u zou nemen, verklaart u 'Ik wist niet dat ze me wilden nemen. Ik weet dat er Poro is. Ik wist niet dat ik een doel ben.' (zie gehoor CGVS, p 14) Eens te meer valt deze uitspraak niet te rijmen met uw eerdere vrees voor Poro waardoor u niet in uw dorp Mamamah woonde en waardoor u binnenbleef als u er was.

Wanneer de protection officer u vervolgens vraagt waarom u dacht dat u geen doel zou zijn, zegt u 'Ik meng me niet met hun zaken.' Wanneer vervolgens wordt gepeild dat wanneer iemand zich niet mengt met de Poro, deze dan ook geen doel is, stelt u uw voorgaande verklaring bij en zegt u 'Nee, dat is geen reden. Maar als ik in Mamamah ben, dan blijf ik binnen als ik ze hoor. Die avond kwam ik hen per ongeluk tegen. Dat was toevallig.' Deze verklaringen stroken nogmaals niet met uw vrees voor initiatie en uw verblijf in Freetown. Eens te meer wordt de doorleefdheid van uw relaas volledig onderuit gehaald door de incoherente verklaringen die u aflegt. Zeker wanneer de protection officer u vervolgens vraagt of u niet dacht aan bescherming en u daarop repliceert 'Ik dacht niet aan bescherming. Ik ben een vrij persoon. Ik kan naar mijn dorp gaan, doen wat ik wil en terug gaan' (zie gehoor CGVS, p 14) Deze verklaring tast eens te meer de doorleefdheid en geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ernstig aan daar ze totaal niet coherent is met uw ingeroepen vrees.

Bovendien is het niet aannemelijk dat u, via een list, zou gedwongen worden geïnitieerd, terwijl u geen melding maakt van het feit dat u ooit eerder zou zijn 'gevraagd' of 'uitgenodigd' de Poro-gemeenschap te vervoegen - wat nochtans zou kunnen verwacht worden bij de (klein)zoon van Poroleden - en zonder dat u ooit duidelijk maakte dat u tegen initiatie was. U haalt tijdens uw gehoor nergens aan dat u zich ooit in dergelijke situatie bevond. Het is merkwaardig dat de leden van de Poro meteen zouden overgaan tot een gedwongen initiatie terwijl ze u al zolang met rust lieten in uw dorp. U wist

immers zelfs niet dat ze u zochten (zie gehoor CGVS, p.15). De gedwongen initiaties waarvan u informatie voorlegt betreffen immers voornamelijk mensen die zich openlijk gekeerd hebben tegen de Poro of die vreemd zijn aan het landelijke gebied waar ze terechtkomen in Sierra Leone.

Vervolgens is het niet geloofwaardig dat iemand van de Poro society jullie tijdens de initiatie zou aanmoedigen door te zeggen dat er al eerder mensen waren geïnitieerd en dat deze daarna gewoon naar huis zijn gegaan.(zie gehoor CGVS, p 12) Uit informatie die door u werd aangereikt blijkt echter dat 'they (de geïnitieerden) undergo competitive tests of physical prowess and endurance. The young men are symbolically 'killed' and eaten by the spirits,...' en 'the ordeal of initiation is severe, occasionally an initiate may die.' Binnen deze context is het helemaal niet geloofwaardig dat iemand van de Poro gemeenschap de geïnitieerden zou geruststellen. De geïnitieerde moet zichzelf immers overtreffen en de leden van de Poro creëren hiervoor de omstandigheden. Het hele concept van 'masquarades' is dan ook opgezet om de mensen schrik aan te jagen en niet om hen gerust te stellen. Ook de hulp die u kreeg van een geïnitieerde bij uw vlucht strookt niet met deze werkwijze. De geloofwaardigheid van uw gedwongen inlijving wordt hiermee ernstig aangetast.

Tot slot wordt uw algehele geloofwaardigheid verder uitgehold wanneer u verklaart dat uw vrouw niet langer in jullie huis woont doordat u de huur niet meer kan betalen (zie gehoor CGVS, p 9) Het is opmerkelijk dat u deze verklaring geeft over waarom uw vrouw niet langer in jullie woning in Calaba town verblijft daar u verder tijdens het gehoor verklaart ' Toen ze (uw vrouw) me bij mijn vriend ontmoette, ik zei dat ze niet meer mocht terugkeren.' U geeft hier dus een zeer verschillende verklaring voor de verhuis van uw vrouw uit jullie woning waardoor de geloofwaardigheid nogmaals ernstig in twijfel wordt getrokken. Deze vaststelling wordt nog versterkt door uw verklaringen dat u niet weet of mensen van de Poro u in uw huis zijn komen zoeken, omdat u er niet was (zie gehoor CGVS, p. 17). Pas wanneer hiernaar gepeild werd en toen u geconfronteerd werd met het feit dat uw vrouw daar dan toch nog was, wijzigt u uw eerdere verklaring dat ze vertrok omdat u de huur niet meer kon betalen. U beweert nu dat ze daar toen al niet meer was omdat u haar zei niet terug te keren. Vooral de manier waarop u uw verklaringen aanpast aan de vraagstelling en confrontatie door de protection officer doet verdere vragen rijzen bij de geloofwaardigheid ervan.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas kunnen deze bevinding niet wijzigen. U legt uw **geboorteakte** voor die geen enkel objectief element bevat (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Dergelijke document kan enkel als bewijs weerhouden worden, als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier duidelijk niet het geval is. Verder legt u **vier foto's** voor waaruit de activiteiten van de Poro society moeten blijken. Hieraan kan geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Bovendien heeft uw vrouw deze foto's op straat aangekocht waardoor het vermoeden van inscenering alleen wordt versterkt. Tot slot legt u twee artikels voor. Enerzijds van Patriotic Vanguard die de lezer van zijn artikels zelf waarschuwt door te stellen 'They (de artikels) are only what they are: individual views and opinions' Anderzijds legt u een CORI Analysis voor van 9 maart 2009, opgemaakt door UNHCR. Dit artikel legt de problematiek van Poro bloot, maar draagt op geen enkele manier bij tot de ondersteuning van uw relaas. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen wordt uw persoonlijke vrees voor de Poro gemeenschap immers niet aangetoond.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker wijst erop dat de Porogemeenschap voordien geen persoonlijke waarschuwing aan hem te kennen gaf. Leden van de Porogemeenschap, *in casu* verzoekers grootvader en vader, delen hun

ervaringen binnen de gemeenschap niet met buitenstaanders, hetgeen zijn bewering staft dat hij geen kennis had van het feit dat hij een doelwit was van de Porogemeenschap.

Het lid van de Porogemeenschap dat hem hielp ontsnappen, was een oude kennis van verzoeker. Verzoeker heeft in het verleden aan deze man gunsten verleend voordat hij lid werd van de Porogemeenschap. Daarom toonde deze man sympathie voor verzoeker.

Dat zijn vrouw niet langer in hun huis woont omdat zij de huur niet kan betalen, doet geen afbreuk aan verzoekers verhaal en is enkel een aanvullende verklaring. Verzoekers vrouw heeft zich bij dezelfde vriend schuil gehouden. Wanneer verzoeker naar België vluchtte en zij naar het huis terugkeerde, kon zij, naast de vrees voor de Porogemeenschap, de huur van de woonst niet meer betalen, waarna zij bij haar ouders is gaan wonen.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker meent een reëel risico te lopen op ernstige schade en kan zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst stellen. De Porogemeenschap is immers een wijdverspreid en geheim netwerk binnen Sierra Leone, waardoor verzoeker nergens veilig kan zijn. Tijdens de ontvoering werd namelijk lichamelijk geweld geuit tegenover verzoeker, waardoor hij last heeft van zenuwbeschadiging ter hoogte van de linker knieholte.

2.1.3. Verzoeker voegt volgende stukken bij zijn verzoekschrift: zijn "bijlage 26" en de vragenlijst van het CGVS, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) (stuk 1) en een medisch rapport van het Algemeen Stedelijk Ziekenhuis te Aalst (stuk 4).

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeker stelt dat hij niet wist dat hij een doelwit was van de Porogemeenschap omdat de leden van deze gemeenschap hun ervaringen niet delen met buitenstaanders, dient opgemerkt dat verzoekers vader en grootvader beiden lid zouden zijn van de Porogemeenschap (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 13), zodat redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij via zijn vader en grootvader meer informatie met betrekking tot de Porogemeenschap zou vergaren. Dit klemt des te meer daar verzoeker verklaarde op de hoogte te zijn van bepaalde gewoonten van de Porogemeenschap, alsook dat leden van de gemeenschap een val kunnen opzetten (gehoorverslag CGVS, p. 13 en 14). Bovendien kwam verzoeker zelden in zijn geboortedorp Mamamah omdat hij geen lid wilde worden van de Porogemeenschap (gehoorverslag CGVS, p. 6). De bestreden beslissing stelt terecht dat deze verklaring niet te rijmen valt met zijn verklaring dat hij niet wist dat hij een doelwit was en dat hij niet aan bescherming dacht (gehoorverslag CGVS, p. 14).

Wat betreft het medisch attest dat verzoeker bijbrengt (stuk 4) en waarin gesteld wordt dat in 2010 een voertuig over zijn linkervoet heeft gereden en waarvan verzoeker stelt dat dit aantoonde dat lichamelijk geweld tegen hem werd geuit tijdens zijn ontvoering door de Porogemeenschap, dient opgemerkt dat verzoeker pas in oktober 2011 door mannen van de Porogemeenschap werd aangehouden en gedurende drie dagen in de Poro-bush verbleef.

Waar verzoeker stelt dat het lid van de Porogemeenschap dat hem hielp ontsnappen uit de Poro-bush een oude kennis is aan wie verzoeker in het verleden gunsten verleende en dat deze hem daarom sympathie betoonde, dient opgemerkt dat uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat verzoeker nergens melding maakte van het verlenen van gunsten aan dit Porolid, zodat verzoeker niet verder komt dan het uiten van een loutere *post factum*-verklaring, die de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen.

Ook wat betreft zijn verklaringen aangaande de woonplaats en de reden van verhuis van zijn vrouw, komt verzoeker niet verder dan een gekunstelde *post factum*-verklaring. Indien verzoekers vrouw werkelijk twee redenen had om de woning te verlaten, met name een vrees voor de Poro en het niet meer kunnen betalen van de huur, kan immers verwacht worden dat verzoeker deze beide redenen samen opgeeft wanneer hem de eerste keer gevraagd werd of zij nog in de gezinswoning verblijft (gehoorverslag CGVS, p. 9). Dat verzoeker later tijdens het gehoor een andere reden geeft voor de verhuis van zijn vrouw (gehoorverslag CGVS, p. 17), doet vermoeden dat verzoeker zijn verklaringen aanpast naargelang de vraagstelling van de *protection officer*.

Tevens dient opgemerkt dat verzoekers "bijlage 26" en de door hem op de DVZ ingevulde vragenlijst van het CGVS (verzoekschrift, stuk 1) zich in het administratief dossier bevinden (stukken 11 en 13) en dat verzoeker niet aanduidt op welke wijze deze stukken zijn verweer onderbouwen. Zij kunnen dan ook niet de voorgaande vaststellingen wijzigen.

Voor het overige komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven, omtrent verzoekers leeftijd en de initiatierituelen, vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Waar verzoeker verwijst naar een medisch rapport (verzoekschrift, stuk 4), dient vooreerst opgemerkt dat verzoeker noch op de DVZ, noch op het CGVS een medisch attest neerlegde dat zou aantonen dat hij mishandelingen ondergaan heeft. Bovendien vormt een medisch attest geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, kan niet worden aangenomen dat de in dit attest beschreven lichamelijke problemen het gevolg zijn van de beweerde mishandeling tijdens de ontvoering door de Porogemeenschap.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS